

DECIZIA NR. 1567/2014

privind solutionarea contestatiei formulata de catre
S.C. X S.R.L. inregistrata la
D.G.R.F.P. sub nr/05.09.2014.

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de catre D.G.F.P. Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. din 03.09.2014, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice sub nr./05.09.2014.2014, cu privire la contestatia formulata de catre S.C. X S.R.L cu domiciliul fiscal in Str. Nr....., Jud..... avand nr. de inregistrate la Registrul Comertului/...../1997 si CUI

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.R.F.P. A.J.F.P....., Inspectia Fiscala prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. din 21.07.2014, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata de lei reprezentand tva suplimentar de plata.

S.C. X S.R.L prin contestatia depusa **solcita anulara partiala a deciziei de impunere pentru obligatii de plata stabilite suplimentar in valoare de lei reprezentand tva suplimentar de plata.**

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..... din 21.07.2014, in data de 29.07.2014 sub semnatura pe avizul postal cu confirmare de primire si de data inregistrarii contestatiei la D.G.R.F.P. – A.J.F.P., Inspectia Fiscala in data de 28.08.2014, sub nr....., conform stampilei acestei institutii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, 207 si 209 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, **D.G.R.F.P..... prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este investita cu solutionarea contestatiei formulata de catre S.C. X S.R.L .**

I. S.C. X S.R.L contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. din 21.07.2014 si solcita anulara partiala a deciziei de impunere pentru obligatii de plata stabilite suplimentar, pentru perioada 01.04.2014-31.05.2014, in valoare de lei reprezentand tva suplimentar de plata invocand urmatoarele motive:

- TVA suplimentar in valoare de lei a fost stabilita in baza facturii nr. din 20.05.2014, prin care s-a facturat contravaloarea auditului situatiilor financiare de la 31.12.2013 ale societatii.

- contribuabilul sustine ca prestarea serviciilor de audit s-a facut in folosul operatiunilor taxabile prezentand urmatoarele argumente:

- prestarea serviciilor de audit al situatiilor financiare a fost hotarata de Adunarea Generala a Asociatilor care reprezinta organul de conducere al societatii conform Legii 31/1990 privind societatile comerciale si a Actului Constitutiv;

- raportul de audit al situatiilor financiare este util pentru activitatea societatii la nivel operational, intrucat ofera conducerii societatii certitudinea unor situatii financiare fidele, corecte si credibile,

- existenta unui raport de audit al situatiilor financiare este util pentru activitatea societatii din punct de vedere financiar, intrucat existenta unui raport de audit reprezinta una din conditiile de eligibilitate in vederea contractarii unui credit bancar (direct de catre societatea romana sau indirect, prin intermediul societatii mama, care la randul ei crediteaza societatea romana);

- raportul de audit al situatiilor financiare este util pentru activitatea societatii deoarece contribuie la imbunatatirea sistemului de control intern al societatii;

Conform Hotararii Adunarii Generale a Asociatilor din data de 01.08.2013, societatea **X & X SRL**, din, Sector, CUI, a fost numita pentru efectuarea auditului situatiilor financiare de la 31.12.2013.

In baza Hotararii Adunarii Generale a Asociatilor a fost intocmit contractul de prestari servicii nr. / 12.08.2013 intre **X & X SRL**, in calitate de prestator si **SC X SRL** in calitate de beneficiar, pentru auditarea situatiilor financiare la data de 31.12.2013.

In derularea serviciilor de audit a situatiilor financiare de la 31.12.2013 ale **X SRL**, societatea **X & X SRL** a emis factura de avans nr. / 20.09.2013, Raportul de Audit prezentat organelor de control si factura nr. / 20.05.2014, prin care s-a facturat contrvaloarea lucrarilor executate pentru auditarea situatiilor financiare.

Petenta solicita desfiintarea in parte a actelor administrative atacate si emiterea unei noi decizii de impunere si a unui nou raport de inspectie fiscala de catre organul fiscal prin anularea sumei de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare aferenta facturii nr. din 20.05.2014.

II Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. din 21.07.2014 s-a stabilit in sarcina **SC X SRL** obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentand tva respinsa la rambursare, fata de care contribuabilul prin contestatia depusa solicita anularea partiala a deciziei de impunere pentru obligatiile de plata stabilite suplimentar in valoare de lei reprezentand tva respinsa la rambursare.

Din raportul de inspectie fiscala nr. **X** /21.07.2014 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /22.07.2014, contestata de catre **SC X SRL**, rezulta ca organele de inspectie fiscala au constatat deficiente in ceea ce priveste fundamentarea solicitarilor de rambursare a tva cu control anticipat pentru decontul inregistrat la AFP pentru Contribuabili Mijlocii inregistrate sub nr. /25.06.2014 motiv pentru care s-a respins la rambursare tva in suma de lei.

Referitor la suma contestata de lei reprezentand tva respinsa la rambursare, s-a constatat ca in luna mai 2014 **SC X SRL** a inregistrat in evidenta contabila factura nr. / 20.05.2014 emisa de **SC X & X SRL** reprezentand servicii audit financiar conform contract nr. / 12.08.2013, cheltuieli administrative si costuri delegatie aferente persoanelor implicate in audit. In baza acestei facturi societatea deduce TVA in suma de lei aferenta acestor prestari de servicii si costuri delegatie.

Conform facturii nr. / 20.05.2014 s-a stornat factura de avans nr. / 20.09.2013 emisa pentru aceasta operatiune.

Societatea verificata a prezentat organelor de inspectie fiscala documentatia aferenta acestui audit efectuat, situatii prezentate in limba engleza de catre societate. Conform prevederilor legale s-a solicitat administratorului societatii, in baza Notei explicative din data de 10.07.2014 traducerea documentatiei in limba romana. In data de 14.07.2014 s-a pus la dispozitia organului de inspectie fiscala Sinteza privind raportul auditorului independent emisa de societatea **X & X SRL**.

Organele de inspectie fiscala in urma analizarii documentatiei prezentate a constatat urmatoarele aspecte:

- raportul de audit financiar se adreseaza actionarilor societatii;
- "societatea **X & X SRL** a efectuat auditul cu scopul de a informa actionarii societatii cu privire la aspecte care vor fi prezentate numai in raportul de audit financiar, si nu in alte scopuri";
- "societatea **X & X SRL** nu accepta si nu isi asuma responsabilitatea pentru auditul efectuat sau opinia exprimata in fata altor parti decat compania si actionarii acesteia";

S-a constatat ca, desi conform prevederilor legale in vigoare nu este obligatorie auditarea situatiilor financiare si depunerea la organul fiscal a raportului in cazul SC **X SRL**, contravaloarea acestuia a fost decontata si s-a dedus tva aferent facturii.

De asemenea precizam ca din analiza depunerii situatiilor financiare la data de 31.12.2013, nu exista elemente care sa ateste faptul ca raportul intocmit ca urmare a auditului financiar intocmit de catre SC **X & X SRL** a fost depus la organul fiscal teritorial.

Reprezentantul legal al societatii verificate conform Notei explicative solicitate a mentionat faptul ca actionarii societatii **X SRL** au solicitat efectuarea serviciilor de audit financiar in scop de informare.

Fata de cele de mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit conform prevederilor legale in vigoare ca serviciile de audit financiar si costurile adiacente (cheltuieli administrative si costuri delegatie aferente deplasarii persoanelor implicate in activitatea de audit), **nu au fost realizate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii verificate, raportul de audit fiind adresat actionarilor societatii.**

In consecinta organul de inspectie fiscala a stabilit ca SC **X SRL** nu are drept de deducere pentru TVA aferenta contravalorii auditului achitat, stabilind o TVA suplimentara in suma delei.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatorului, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

Verificarea s-a efectuat cu privire la fundamentarea solicitarii de rambursare a tva aferente deconturilor inregistrate la AFP..... pentru Contribuabili Mijlocii inregistrate sub nr...../26.05.2014 si nr...../25.06.2014 depuse de S.C. **X S.R.L** cu domiciliul fiscal in Str. Nr....., Jud....., avand nr. de inregistrate la Registrul Comertului/...../1997, si CUI

Perioada verificata: 01.04.2014-31.05.2014.

Organele de inspectie fiscala prin verificarea efectuata cu privire la fundamentarea

solicitarii de rambursare a tva din deconturile depuse de contribuabil, au stabilit o taxa pe valoarea adaugata in suma de lei(..... lei+..... lei), reprezentand tva respinsa la rambursare .

In ceea ce priveste **TVA in valoare totala de lei reprezentand tva suplimentar de plata respinsa la rambursare de organele de inspectie fiscala, contestata de catre S.C. X S.R.L, D.G.R.F.P..... - Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii TVA, in conditiile in care petenta nu face dovada ca serviciile sunt efectuate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii**

In fapt, urmare controlului cu privire la fundamentarea solicitarii de rambursare a TVA conform deconturilor de TVA aferente perioadei 01.04.2014 - 31.05.2014, depuse de contribuabil la organele fiscale, organele de inspectie fiscala au respins la rambursare suma de lei in conditiile aratate mai sus, la Cap.II, deoarece S.C. X S.R.L a dedus tva in suma de lei aferent facturii nr. din 20.05.2014 reprezentand contravaloarea auditului situatiilor financiare din 31.12.2013 intocmit de catre SC X SRL, pe considerentul ca serviciile de audit financiar si costurile adiacente (cheltuieli administrative si costuri delegatie aferente deplasarii persoanelor implicate in activitatea de audit), nu au fost realizate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii verificate, raportul de audit fiind adresat actionarilor societatii.

Contribuabilul sustine ca prestarea serviciilor de audit s-a facut in folosul operatiunilor taxabile prezentand argumente in sensul ca raportul de audit al situatiilor financiare este util, intrucat ofera conducerii societatii certitudinea unor situatii financiare fidele, corecte si credibile; existenta unui raport de audit reprezinta una din conditiile de eligibilitate in vederea contractarii unui credit bancar (direct de catre societatea romana sau indirect, prin intermediul societatii mama, care la randul ei crediteaza societatea romana) si contribuie la imbunatatirea sistemului de control intern al societatii. Serviciile de audit financiar s-au realizat conform contract nr. / 12.08.2013 incheiat cu SC X & X SRL iar prestarea serviciilor de audit al situatiilor financiare a fost hotarata de Adunarea Generala a Asociatilor care reprezinta organul de conducere al societatii conform Legii 31/1990 privind societatile comerciale si a Actului Constitutiv.

In drept, din punct de vedere al reglementarilor fiscale in materia taxei pe valoarea adaugata si a competentelor organelor de inspectie fiscala, se retin urmatoarele prevederi legal

- art. 145 alin.(2), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in conformitate cu care :

- art. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere
(2) *Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*
a) operațiuni taxabile;

-art.146 Conditii de exercitare a dreptului de deducere

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau **serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său** de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

- art.6 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

Art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

- art.7 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

Art. 7 Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

- art.11 alin.(1), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

*(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, **autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic** sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.*

- art.94 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

Art. 94 Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor

fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

ORDIN nr. 3.055 din 29 octombrie 2009, pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene (actualizat începând cu data de 7 ianuarie 2014*)

ART. 3

(1) Persoanele juridice care la data bilanțului depășesc limitele a două dintre următoarele 3 criterii, denumite în continuare criterii de mărime:

- total active: euro;

- cifra de afaceri netă: euro;

- număr mediu de salariați în cursul exercițiului financiar:

întocmesc situații financiare anuale care cuprind:

- bilanț;

- cont de profit și pierdere;

- situația modificărilor capitalului propriu;

- situația fluxurilor de numerar;

- note explicative la situațiile financiare anuale.

ART. 5

(1) Situațiile financiare anuale întocmite de persoanele juridice prevăzute la art. 3 alin. (1) sunt auditate, potrivit legii.

Din prevederile legale enunțate se retin următoarele:

- orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile

- justificarea (demonstrarea) exercitării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată trebuie dovedită cu documente, de către persoana impozabilă.

- organele de inspecție fiscală, prin atribuțiile privind constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultate din activitatea contribuabilului supus inspecției, privind legalitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea îndeplinirii obligațiilor fiscale, sunt îndreptățite să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete, respectiv pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic.

- persoanele juridice care la data bilanțului depășesc limitele a două dintre următoarele 3 criterii, denumite în continuare criterii de mărime:

- total active: euro;

- cifra de afaceri netă: euro;

- număr mediu de salariați în cursul exercițiului financiar:

întocmesc situații financiare anuale care trebuie să fie auditate potrivit legii.

Analizând documentele existente la dosarul contestației se retin următoarele:

Conform Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală nr/21.07.2014 întocmită de organele de inspecție fiscală s-a respins la rambursare TVA în suma de lei, urmare a constatării faptului

ca S.C. X S.R.L a dedus tva in suma de lei aferent facturii nr. din 20.05.2014 reprezentand contravaloarea auditului situatiilor financiare de la 31.12.2013 intocmit de catre SC X & X SRL, pe considerentul ca serviciile de audit financiar si costurile adiacente (cheltuieli administrative si costuri delegatie aferente deplasarii persoanelor implicate in activitatea de audit), **nu au fost realizate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii verificate, raportul de audit fiind adresat actionarilor societatii.**

Situatiile financiare anuale ale S.C. X S.R.L de la 31.12.2013, conform legii, **nu era obligatoriu sa fie auditate;**

Fata de considerentele prezentate in prezenta decizie si a documentelor de la dosarul cauzei retinem ca organele de inspectie fiscala in baza prevederilor art.6, art.7 si a art. 94 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare a art art. 145 alin.(2) lit a) si art. 146 alin (1) lit a) si a art.11 alin.(1), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in urma analizei starii de fapt, **in mod corect au stabilit**, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, **respingerea la deducere si implicit la rambursare a tva in suma de lei, urmare a constatarii faptului ca S.C. X S.R.L a dedus tva in suma de lei, aferent serviciilor de audit financiar si costurilor adiacente , care nu au fost realizate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii verificate.**

Conform dispozitiilor legale de mai sus, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: **"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic "...**

Aceasta prevedere din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economice asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al scopului economic urmarit de contribuabil.** In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale. Astfel, **simplic achizitie a unui serviciu pe numele persoanei impozabile, nu constituie si o prezumtie a utilizarii in scop economic a serviciului achizitionat.**

In conformitate cu reglementarile contabile conforme cu directiva a IV-a ale Comunitatii Economice Europene aprobate prin O.M.F.P. nr. 3055 / 2009 la capitolul "Dispozitii generale privind situatiile financiare anuale", respectiv la pct. 5, alin. (1) este prevazut faptul ca SC X S.R.L nu are obligatia legala de a audita situatiile financiare anuale intocmite la data de 31.12.2013. Mai mult , din analiza efectuata s-a constatat faptul ca SC X S.R.L nu a depus odata cu situatiile financiare anuale aferente anului 2013 raportul de audit la organele fiscale.

Mentionam de asemenea faptul ca in Raportul de audit este prevazut ca auditul a fost "efectuat cu scopul de a informa actionarii, si nu in alte scopuri", iar auditorul financiar "nu accepta si nu isi asuma responsabilitatea pentru acest raport de audit sau opinia exprimata in fata altor parti decat Compania si actionarii acesteia".

De asemenea este prevazut in acest raport de audit faptul ca situatiile financiare ale SC X S.R.L aferente anului 2012 nu au fost auditate, aspect care evidentiaza ca nu exista o constanta, o practica in activitatea desfasurata de SC X S.R.L de a intocmi rapoarte de audit a situatiilor financiare. **Astfel se retine ca elaborarea raportului de audit al situatiilor financiare pentru anul 2013 este un document particular intocmit in interesul actionarilor conform Hotararii Actionarilor din data de 01.08.2013 asa cum mentioneaza si petenta in contestatie.**

Potrivit prevederilor art.65 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel, societatea contestatoare avea sarcina de a dovedi cu documente ca serviciile sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile si ca indeplineste conditiile de deductibilitate prevazute de art.145 si 146 din Codul fiscal.

In speta, Jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeasi hotarare).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 si 24 din cazul C-110/94 Inzo si paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit ca **este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii** si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) nu impiedica **autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective privind exercitarea dreptului de deducere.**

Trebuie retinut si faptul ca principiul prevalentei substantei asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul **luptei impotriva** fraudei, a evaziunii fiscale si a **eventualelor abuzuri**. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, **aceea ca achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.**

Ca atare, obligatia prezentarii de dovezi obiective, pentru demonstrarea intentiei declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achizitii, nu reprezinta o

cenzurare asupra oportunitatii dezvoltarii unei afaceri de catre persoana respectiva, in conditiile in care legislatia fiscala si jurisprudenta obliga acea persoana sa justifice dreptul de deducere exercitat prin decontul de TVA.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei sustinerea contribuabilului ca prestarea serviciilor de audit s-a facut in folosul operatiunilor taxabile prezentand ca argumente ca raportul de audit al situatiilor financiare este util, intrucat ofera conducerii societatii certitudinea unor situatii financiare fidele, corecte si credibile, ca existenta unui raport de audit reprezinta una din conditiile de eligibilitate in vederea contractarii unui credit bancar (direct de catre societatea romana sau indirect, prin intermediul societatii mama, care la randul ei crediteaza societatea romana) si ca efectuarea auditului situatiilor financiare la 31.12.2013 contribuie la imbunatatirea sistemului de control intern al societatii, deoarece simpla achizitie a unor servicii **nu este suficienta** pentru a demonstra scopul achizitiei acestora, intrucat, intr-o atare ipoteza, ar fi suficienta doar indeplinirea conditiei prevazuta de art. 146 din Codul fiscal (detinerea documentului justificativ) pentru ca o persoana impozabila sa deduca imediat, integral si nelimitat taxa aferenta achizitiilor.

O asemenea ipoteza ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, **care conditioneaza in mod evident deducerea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege** iar prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit sa intareasca **legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitiile de servicii si utilizarea lor propriu-zisa in folosul operatiunilor sale taxabile, iar contestatoarea nu a prezentat aceasta dovada.**

Fata de cele mai sus prezentate, avand in vedere ca argumentele de fapt și de drept prezentate de contribuabil în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse de organele de inspectie fiscala prin actul administrativ fiscal atacat, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr..... din 21.07.2014, se va respinge ca neîntemeiată

contestația formulată de SC X S.R.L, cu privire la TVA in suma totala de..... lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la deducere si implicit la rambursare.

In drept, art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala- Anexa nr. 1, pct. 11.1 lit.a) din ordin, prevad urmatoarele :

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în

susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 216 alin. (1) coroborat cu prevederile pct. 11.1 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice..... sub nr./05.09.2014, formulata de SC X S.R.L., impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr/21.07.2014 pentru obligatiile de plata stabilita suplimentar in valoare de lei, reprezentand tva respins la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul, in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.